

nogen, at den Dybde, her er Tale om, er i højeste Grad søldsigende for Besejlingen paa Østersøen, hvis samtlige Havne have en ringere Dybde. Det staar noget i Sammenhæng med Interessesien for Havnevesenet i at have et Udløb i Kalvebodstrand, naar man kan faa en tilstrækkelig Dybde, men Dybden i Drogden er ret tilfredsstillende for Besejling af Østersøen, som dog staar i første Række, forekommer det mig. Saa jagde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, at det var rent galt med dette Tilbud fra Aktieselskabet, for det stemmer ikke med Loven, og man kan ikke i et Tilbud tage mod noget, der gaar ud over Loven. Jeg har allerede omtalt det paa et andet Punkt, at man maa kunne indføre specielle Bestemmelser i Koncessionen, i Kontrakten i Henhold til Loven. Men det ærede Medlem vil vide, at dette Tilbud er fket under Forudsætning af, at der erhverves den nødvendige Lovhjemmel; det er altsaa ikke definitivt, og er der altsaa Tvivl, kan man nok sjerne den. Jeg tror ikke, der er noget, der kan give Anledning til Tvivl, hvad det Spørgsmaal angaar, som det ærede Medlem fremdrog, at man havde givet Koncessionen paa 80 Aar; thi det er ikke rigtig. Man har givet Koncessionen paa 80 Aar, men den er indløselig paa 25 Aar, men det ærede Medlem vil have, at vi ved Siden af, at vi saa dette Tilbud om Anlæg af en Frihavn, skulle reservere os, at vi kunne give enhver anden Koncession paa Frihavn paa Kjøbenhavns Havns Omraade. Det synes mig ganske urimeligt. At man skulde kunne saa Folt til at gaa ind paa noget saadant, vilde være ganske utroligt. Naar man derfor er en Ven af Frihavnen, maa man se, hvor betimelig for ikke at sige nødvendig en saadan Bestemmelse maatte være. — Med Hensyn til Lagerbeviser har man anset det for ganske nødvendigt at faa Bestemmelser i Lovforslaget. Om man nu vil have dem videre udført i Livet, eller, som jeg har troet det rigtig, satte i Værk ved kongelig Anordning, lægger jeg ikke saadan afgørende Vægt paa. At der kræves finansielle Ofre her, indrømmer jeg fuldkommen, men Spørgsmaalet er jo, om det ikke er betimeligt at bringe dem. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds nævnte, at Statens Garanti var uberegnelig, og det er ganske rigtig. Hvis man kunde gøre en Kalkule over, hvad det vilde koste, saa var Sagen simplere, og hvis man kunde gøre en anden Ting, nemlig holde Afgiften af Kjøbenhavns Havn, kunde vi renoncere paa Statsgarantien; men de Herrer ville vide, at Handelsstanden, og jeg

tror ogsaa det ærede Medlem selv, tidligere har hævdet og atter hævdet: Lad os blive fri for Havneafgiften i Kjøbenhavns Havn og Skibsafgiften; det er ogsaa foreslaaet paa Lovforslaget; det var det ærede Medlem heller ikke fornøjet med eller rigtig fornøjet med. Altsaa: Lad os blive af med Havneafgiften i Kjøbenhavns Havn. Og nu er Kjøbenhavns Havn stillet saaledes, at naar den undlader at anlægge Frihavn og paa den foreslaaede Maade gaar ind i Frihavnen, kan den ophæve Havneafgiften og endda bestaa og bestaa godt, og jeg vil her tillade mig at sige, hvad jeg allerede tidligere har sagt, at det er urimeligt at stille Kjøbenhavns Havn ringere, fordi den gaar ind i Frihavnen. Vil man virkelig beholde Havneafgiften i Kjøbenhavns Havn, saa kan denne Institution godt maatte det hele, men naar Kjøbenhavns Havn giver Afkald paa Havneafgiften, hvilket er en lille Sum paa $\frac{1}{2}$ Million Kr. om Aaret, saa er dette det virkelige Motiv til, at man har maattet søge Statens Rentegaranti. Man maa imidlertid have nogen Tro til hele Frihavnsagen, naar man vil være med til dens Gennemførelse, for det er ganske umuligt at sige, for det første, hvor stor Besejlingen vil blive i Frihavnsanlægget, for det andet, hvilke industrielle Anlæg der vil komme, og endelig, hvilke Lejeprier der vil komme ind. Jeg har nu ret god Tillid til Sagen, thi jeg kender Tilbud om Leje af Pladsen udenfor, ved Siden af Frihavnen, og de ere meget lovende for, hvad man kan vente sig paa Frihavns territoriet; men jeg maa indrømme, at uden nogen Hjælp fra Statens Side kan man ikke godt gennemføre Sagen. — Det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) var ogsaa en Ven af Frihavnen, men han havde dog en stor Mængde Betæneligheder ved Forslaget, og det kan jeg særdeles godt forstaa. Det ærede Medlem bekræftigede sig ret meget med Kjøbenhavns Havns Stilling i det hele, og jeg skal gaa lidt nærmere ind derpaa. Det er ganske rigtig, at Bestemmelserne om Kjøbenhavns Havn findes i en af Rigsdagen vedtagne Lov af 30te December 1858. Vi behøve slet ikke at undersøge det Spørgsmaal, om der er noget at anke over med Hensyn til Kjøbenhavns Havns Ordning, da Lovgivningsmagten har fundet det rigtig paa den Maade at ordne Sagen, og det indrømmede det ærede Medlem ogsaa. Nu er jo Forholdet det, at man ikke vilde gøre Kjøbenhavns Havn til en Statshavn, og det kan jeg meget godt forstaa, og man vilde heller ikke gøre den til en rent kommunal Havn; iøvrigt staar den efter sin Ordning de kom-